

3. R.B.H.S.S. przesyłają podania osób fizycznych raz w miesiącu do prezydium właściwych wojewódzkich rad narodowych — wydziałów komunikacji drogowej — w celu rozpatrzenia wraz z wykazami posiadanych w dniu przesłania podań pojazdów samochodowych, o których zakup jednostki określone w § 2 ust. 1 pkt 1 i 2 nie wystąpiły do R.B.H.S.S. w ciągu 10 dni od daty przyjęcia pojazdu do upłynięcia, oraz odpowiednią ilość zleceń sprzedaży wypełnionych danymi określającymi markę, rodzaj, numer podwozia, numer silnika i grupę pojazdu.

4. Prezydium wojewódzkich rad narodowych — wydział komunikacji drogowej — przy udziale przedstawicieli związków zawodowych i w miarę potrzeby Okręgu Polskiego Związku Motorowego rozpatrują nadesłane podania z punktu widzenia usług, jakie petent wykonuje dla gospodarki narodowej, ustalają, komu i jaki samochód w danej chwili może być sprzedany i przedstawiają odpowiednią listę do zatwierdzenia członkowi prezydium wojewódzkiej rady narodowej, sprawującemu nadzór nad wydziałem komunikacji drogowej.

5. Prezydium wojewódzkich rad narodowych — wydział komunikacji drogowej — przy rozpatrywaniu podań powinny brać pod uwagę następującą kolejność osób, którym mogą być sprzedawane pojazdy samochodowe:

- 1) przodownicy pracy i racjonalizatorzy produkcji;
- 2) fachowcy, których charakter pracy uzasadnia potrzebę posiadania pojazdu samochodowego, a mianowicie: pracownicy państwowi i jednostek gospodarki społecznej, jeżeli wymaga tego ich stanowisko i charakter pracy lub warunki bytowe, w szczególności zaś konieczność stałego dojazdu do miejsca pracy wskutek braku odpowiednich publicznych środków lokomocji, lekarze, literaci, publicyści, dziennikarze, artyści i inne osoby wykonujące wolne zawody, jeżeli posiadają pozwolenie na prowadzenie pojazdu samochodowego, oraz czynni sportowcy motorowi;
- 3) osoby dokonujące publicznych przewozów samochodowymi drożkami i taksówkami osobowymi oraz inne osoby.

6. Po zatwierdzeniu listy (ust. 4) prezydium wojewódzkich rad narodowych — wydział komunikacji drogowej — przesyłają do R.B.H.S.S. wypełnione imienne zlecenia sprzedaży celem dokonania sprzedaży pojazdów samochodowych osobom wskazanym w zleceniach.

7. Zlecenie sprzedaży traci ważność po upływie 20 dni od daty zawiadomienia przez R.B.H.S.S. osoby o przyznaniu jej prawa nabycia pojazdu samochodowego.

8. Podania załatwione odmownie i pozostałe nie wypełnione imiennie zlecenia sprzedaży należy zwrócić R.B.H.S.S. w celu zawiadomienia petentów o odmowie przyznania im prawa nabycia pojazdu samochodowego.

§ 6. 1. Bezpośredni nadzór nad sprzedażą pojazdów określonych w § 1 sprawuje C.B.H.S.S.

2. R.B.H.S.S. nadsyłać będą do C.B.H.S.S. do dnia 30 czerwca i 31 grudnia każdego roku wykazy pojazdów samochodowych, które nie mogą być upłynnione.

§ 7. 1. Pojazd samochodowy nie może być odsprzedany osobie trzeciej bez zgody prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej — wydział komunikacji drogowej; pojazd odsprzedany bez wspomnianej zgody nie może być zarejestrowany i dopuszczony do ruchu.

2. Przy sprzedaży pojazdów samochodowych R.B.H.S.S. zamieszcza będą w akcie przekazania pojazdu nabywcy klauzulę treści odpowiadającej przepisowi ust. 1.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą jednostek określonych w § 2 ust. 1 pkt 1.

§ 8. Traci moc zarządzenie Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 13 maja 1952 r. w sprawie trybu postępowania przy sprzedaży przez Centralę Spółdzielni Transportu pojazdów samochodowych grupy II, pochodzących z akcji upłynięcia remanentów motoryzacyjnych (Monitor Polski Nr A-45, poz. 638).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu Drogowego i Lotniczego: *J. Rustecki*

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU GEOLOGII

z dnia 2 marca 1954 r.

w sprawie ustalenia wykazu średnich szkół zawodowych (techników) podległych Prezesowi Centralnego Urzędu Geologii, których absolwenci podlegają w 1954 r. przepisom ustawy o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Dz. U. Nr 10, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wykaz średnich szkół zawodowych (techników) podległych Prezesowi Centralnego Urzędu Geologii, których absolwenci podlegają w 1954 r. przepisom ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrud-

nianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Dz. U. Nr 10, poz. 106), stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Centralnego Urzędu Geologii: w z. *A. Dutkowski*

Załącznik do zarządzenia Prezesa Centralnego Urzędu Geologii z dnia 2 marca 1954 r. (poz. 398).

WYKAZ ŚREDNICH SZKÓŁ ZAWODOWYCH (TECHNIKÓW) PODLEGŁYCH PREZESOWI CENTRALNEGO URZĘDU GEOLOGII, KTÓRYCH ABSOLWENCI PODLEGAJĄ W 1954 R. PRZEPISOM USTAWY Z DNIA 7 MARCA 1950 R. O PLANOWYM ZATRUDNIANIU ABSOLWENTÓW ŚREDNICH SZKÓŁ ZAWODOWYCH ORAZ SZKÓŁ WYŻSZYCH

1. Technikum Geologiczne Centralnego Urzędu Geologii w Krakowie, ul. Gen. K. Świerczewskiego 14.

399

OKÓLNIK Nr 37 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 marca 1954 r.

zmieniający okólnik nr 31 z dnia 2 marca 1953 r. w sprawie zadań i organizacji doboru kandydatów na studia w szkołach wyższych.

1. W części IV dział C okólnika nr 31 Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 marca 1953 r. w sprawie zadań i organizacji doboru kandydatów na studia w szkołach wyższych (Monitor Polski Nr A-29, poz. 363) wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Prezydium wojewódzkich rad narodowych powołują w porozumieniu z Ministrami Oświaty i Szkolnictwa Wyższego spośród pracowników wydziałów oświaty

wojewódzkich rad narodowych pełnomocnika prezydium wojewódzkiej rady narodowej do spraw rekrutacji.”;

2) ust. 2 skreśla się.

2. Okólnik wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1954 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Cyrankiewicz

400

OKÓLNIK MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 lutego 1954 r.

w sprawie opodatkowania członków pomocniczych spółdzielni rzemieślniczych.

Przy ustalaniu podstawy opodatkowania w podatku obrotowym z tytułu świadczeń rzeczy i usług, wykonywanych na zlecenie pomocniczej spółdzielni rzemieślniczej przez jej członka, nie należy doliczać tych kwot, które stanowią różnicę między wartością odpłaty za świadczenie, obliczoną przez spółdzielnię dla zleceniodawcy według cen urzędowo ustalonych, a wartością odpłaty za świadczenie przypadającą od spółdzielni jej członkowi. Obrotem bowiem w rozumieniu art. 4 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. Nr 49, poz. 449) jest u członka pomocniczej spół-

dzielni rzemieślniczej — bez względu na jej przynależność organizacyjną — odpłata za świadczenie będące przedmiotem podatku. Jeżeli zatem np. spółdzielnia wystawia swemu zleceniodawcy rachunek na 1.000 zł za wykonane świadczenie przez swego członka i członkowi temu należy się za to świadczenie od spółdzielni kwota 920 zł, to do podstawy opodatkowania podatkiem obrotowym u tego członka spółdzielni należy przyjąć kwotę 920 zł, a nie 1.000 zł.

Minister Finansów: w z. J. Kole

401

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ I DYPLOMEM „ZASŁUŻONEGO RACJONALIZATORA PRODUKCJI”

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Racjonalizatora Produkcji” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji” (Monitor Polski Nr A-46, poz. 625) następujące osoby zostały wyróżnione w 1953 r. odznaką i dyplomem

„ZASŁUŻONEGO RACJONALIZATORA PRODUKCJI”

przez Ministra Hutnictwa:

Kapczyński Mieczysław, Skótnicki Zbigniew;

przez Ministra Przemysłu Lekkiego:

Pelczarski Mieczysław, Szeleć Władysław;

przez Ministra Poczty i Telegrafów:

Gaik Antoni, Kaczyński Tadeusz;